

Reserapport från IFLA World Library Congress (WLC) i Wroclaw

19-25 Augusti

Jag som skriver detta heter Lisa Åström, skolbibliotekarie från Uppsala. 2013 blev jag invald i Standing Committee (SC) for School libraries. Efter att suttit med i SC i fyra år var det dags att fundera på om jag ville ansöka om att bli nominerad för ännu en fyraårs period eller inte. Som småbarnsförälder är det en del att fundera över men eftersom jag missat 2 WLC och två års internationellt arbete kände jag att jag var inte riktigt klar med IFLA.

Efter att ha blivit nominerad, blivit invald och ansökt om stipendium från svensk biblioteksörening och fått det, bokats resa, så var det dags att lämna familjen för Östeuropa. Min bild av Östeuropa baseras mycket på en 80-tals bild så jag hade ingen aning om vad det var jag skulle möta för kultur, och hur det skulle vara. Vi blev mycket väl mottagna av både staden Wroclaw och av arrangörerna. Det var lätt att ta sig runt och själva konferensen anläggningen, förutom det som var utanför området (off-site), låg mycket fint till.

Som medlem av SC går man dels på dessa möten, som även är öppna för alla som vill komma. Skolbibliotek är intressant för alla över hela världen och det kommer ofta ganska många till våra möten och ofta får vi alldeles för små rum som vi sitter och trängs i. På mötena går man igenom vad som hänt, vem gjort vad på senaste tiden, planering framåt och om det är något som IFLA vill att vi ska ge respons på. Man brukar också prata med varandra se vad som hänt, diskutera utveckling på olika ställen i världen osv.

Dag 2 är invigningen och där är det talare och show för att dels inviga konferensen och för att staden och landet ska få visa upp sig lite grann. Därefter börjar själva föreläsningarna och sessionerna. SC brukar antingen ha egna eller vara del av andra och det här året var vi del av inte mindre än tre sessioner och vi var där dels för att lyssna men också som representanter för SC. Den första handlade om hur man kan arbeta med mentorskap, praktik, studieresor för att ge studenterna en möjlighet att se vad ett skolbibliotek är och vad man behöver kunna. Den andra handlade om läsning och det var allt från biblioterapi till autistvänligt bibliotek. Den tredje, som jag tyvärr inte hann vara med på, handlade om video.

Vi konstaterade att alla sessionerna var bra, det var intressant med de olika infallsvinklarna på temat, och att vi fick med ett skolbiblioteksperspektiv men att det inte blev tydligt alla gånger.

Vi i vår SC umgicks också mycket privat med varandra och det har gett oss mer personliga kontakter och möjligheter att diskutera både arbetet inom IFLA och våra egna erfarenheter från våra länder och regioner.

Slutligen kan jag bara konstatera: att åka på WLC är som att kasta sig in i en torktumlare, snurra runt ett antal varv och sedan komma ut på andra sidan som en urlakad trasa. Det är oerhört intensivt och mycket som händer plus att du får höra så många olika språk och ska försöka hänge med i allt som sägs. Ett minus för att ljudet i några konferens rummen var hemskt, det bara studsade runt som ett eko. En av mina närmsta kollegor på dessa event är norska och på slutet kändes det nästan som att jag pratade norska själv med en blandning av engelska.

Det är också en stor erfarenhet och en ära att få komma med i dessa sammanhang!

Lisa Åström